

3. În cazul în care momentul depunerii cererii de înregistrare este relevant și în condițiile de mai sus:

Marca trebuie declarată nulă în cazul în care nu s-a stabilit și nici nu mai există posibilitatea de a se stabili dacă la data cererii de înregistrare marca a dobândit caracter distinctiv prin utilizare? Ori, în vederea anulării mărcii, este necesar ca autorul cererii de anulare să dovedească faptul că la momentul depunerii cererii de înregistrare marca nu dobândise caracter distinctiv prin utilizare?

(¹) Directiva 2008/95 a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, p. 25).

Recurs introdus la 25 aprilie 2013 de Kalliopi Nikolaou împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 20 februarie 2013 în cauza T-241/09, Kalliopi Nikolaou/Curtea de Conturi

(Cauza C-220/13 P)

(2013/C 189/19)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Kalliopi Nikolaou (reprezentanți: V Christianos, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Conturi

Concluziile recurente

- Anularea hotărârii pronunțate de Tribunalul Uniunii Europene la 20 februarie 2013 în cauza T-241/09 și trimiterea cauzei la Tribunal spre judecare;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Recurenta susține că hotărârea pronunțată de Tribunal la 20 februarie 2013 conține aprecieri juridice care încalcă în mod vădit normele de drept al Uniunii și le atacă prin declararea unui recurs.
2. În opinia recurente, hotărârea atacată trebuie anulată întrucât încalcă drepturi și principii fundamentale consacrate de dreptul Uniunii, având în vedere că Tribunalul a interpretat și aplicat în mod eronat dreptul Uniunii Europene și și-a depășit competența.

Motivele de recurs sunt, mai concret, următoarele:

- în primul rând, încălcarea principiului prezumției de nevinovăție;
- în al doilea rând, încălcarea principiului cooperării legale cu Tribunalul Districtual din Luxemburg, în temeiul articolului 4 alineatul (3) TUE;
- în al treilea rând, depășirea propriei competențe;
- în al patrulea rând, interpretarea și aplicarea eronate ale dreptului Uniunii, în ceea ce privește condițiile răspunderii contractuale și Decizia 99/50 a Curții de Conturi.

Acțiune introdusă la 25 aprilie 2013 — Regatul Țărilor de Jos/Comisia Europeană

(Cauza C-223/13)

(2013/C 189/20)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M.K. Bulterman, J. Langer, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- În principal, anularea Regulamentului (UE) nr. 93/2013 al Comisiei din 1 februarie 2013 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2494/95 al Consiliului privind indicii armonizați ai prețurilor de consum, în ceea ce privește stabilirea indicilor prețurilor locuințelor ocupate de proprietari (JO L 33, p. 14), în măsura în care articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013 nu poate fi separat de restul dispozițiilor regulamentului;
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv:

Încălcarea articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95 (¹), precum și a jurisprudenței Curții, întrucât, potrivit articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013, Eurostat este cel care întocmește un manual cu caracter obligatoriu, iar nu Comisia ca instituție a Uniunii.

Al doilea motiv:

Încălcarea articolului 338 alineatul (1) TFUE, întrucât, potrivit articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013, pentru a compila informațiile statistice se folosește un manual, iar nu un instrument juridic din cele enumerate la articolul 288 TFUE.

Al treilea motiv:

Încălcarea articolului 5 alineatul (3) și a articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95, coroborat cu articolul 5a din Decizia 1999/467 ⁽²⁾, întrucât articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013 stabilește o altă procedură decât cea de procedura de reglementare cu controlul, astfel cum impune Regulamentul nr. 2494/95.

Al patrulea motiv:

Încălcarea articolului 290 și 291 TFUE, coroborate cu Regulamentul nr. 182/2011 ⁽³⁾, întrucât, pentru întocmirea și revizuirea manualului, nu se prevede procedura impusă prin articolul 290 TFUE sau una dintre procedurile instituite prin Regulamentul nr. 182/2011.

⁽¹⁾ JO L 257, p. 1, Ediție specială, 10/vol. 01, p. 39

⁽²⁾ Decizia Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, p. 23, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 159).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, p.13)

Ațiune introdusă la 29 aprilie 2013 — Comisia Europeană/Republica Estonia

(Cauza C-240/13)

(2013/C 189/21)

Limba de procedură: estona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet, M. Heller și L. Naaber-Kivisoo)

Pârâtă: Republica Estonia

Concluziile reclamantei

Comisia solicită

— Constatarea faptului că, prin omiterea adoptării tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru transpunerea articolului 2 punctul 21, a articolului 9 alineatele (5), (7) și (12), a articolului 10 alineatul (5), a articolului 11 alineatul (1) prima teză, a articolului 11 alineatul (5) literele (a) și (b), a articolului 16 alineatele (2) și (3), a articolului 26 alineatul (2) litera (c) a doua, a patra și a cincea teză, a articolului 36, a

articolului 37 alineatul (1) literele (e), (f) (i), (k) și (p), a articolului 37 alineatul (8), a articolului 37 alineatul (10) a doua teză, a articolului 38 alineatul (3), a articolului 40 alineatul (3) din Directiva 2009/72/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE, precum și a punctului 1 litera (a) a cincea liniuță și a punctului 1 literele (d), (f), (i) și (j) din anexa 1 la această directivă sau, în orice caz, prin omiterea comunicării dispozițiilor menționate Comisiei, Republica Estonia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 alineatul (1) din directivă;

— obligarea Republicii Estonia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 3 martie 2011.

⁽¹⁾ JO L 211, p. 55.

Ațiune introdusă la 29 aprilie 2013 — Comisia Europeană/Republica Estonia

(Cauza C-241/13)

(2013/C 189/22)

Limba de procedură: estona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet, M. Heller și L. Naaber-Kivisoo)

Pârâtă: Republica Estonia

Concluziile reclamantei

Comisia solicită

— Constatarea faptului că, prin omiterea adoptării tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru transpunerea articolului 2 punctele 10, 20 și 22, a articolului 3 alineatele (3) și (4), a articolului 7 alineatul (3), a articolului 9 alineatele (5), (7) și (12), a articolului 10 alineatul (5), a articolului 11 alineatul (5) literele (a) și (b), a articolelor 12, 13, 15, 16, a articolului 26 alineatul (2) litera (b), litera (c) a doua, a patra și a cincea teză și litera (d) a treia și a patra teză, a articolului 26 alineatul (3), a articolului 27 alineatul (2), a articolului 33, a articolului 36 alineatul (4) al doilea și al patrulea paragraf și alineatele (6) (8) și (9) al treilea paragraf, a articolului 41 alineatul (1) literele (d), (e), (i), (k), (n), (p), (q) și (s),